

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Igora Burgera na neverejnom zasadnutí v Bratislave 19. júla 2011 v trestnej veci obžalovaného **J. R. a spol. pre trestný čin porušovania domovej slobody spolupáchatelstvom** podľa § 9 ods. 2, § 238 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 (ďalej Tr. zák.), vedenej na Okresnom súde v Trnave pod sp. zn. 6T 174/06, o námietke zaujatosti obžalovaného J. R. voči všetkým sudcom Krajského súdu v Trnave podľa § 31 ods. 1 Tr. por., v trestnej veci vedenej proti obžalovanému J. R. a spol. na Krajskom súde v Trnave pod sp. zn. 5To 150/2010 a o návrhu obžalovaného na odňatie a prikázanie trestnej tejto veci Krajskému súde v Trnave podľa § 23 ods. 1 Tr. por., takto

r o z h o d o l :

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. trestná vec obžalovaného J. R. a spol. pre trestný čin porušovania domovej slobody spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2, § 238 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. vedená na Krajskom súde v Trnave pod sp. zn. 5To 150/2010, **sa tomuto súdu neodníma.**

O d ô v o d n e n i e

Dňa 7. júla 2011 bol Najvyššiemu súdu predložený spis v trestnej veci obžalovaného J. R. a spol. na rozhodnutie o námietke zaujatosti vznesenej obžalovaným J. R. voči všetkým sudcom Krajského súdu v Trnave podľa § 31 ods. 1 Tr. por., a to v trestnej veci vedenej proti obžalovanému J. R. a spol. na Krajskom súde v Trnave pod sp. zn. 5To 150/2010, a o návrhu obžalovaného na odňatie tejto trestnej veci Krajskému súde v Trnave a jej prikázanie Krajskému súde v Trenčíne podľa § 23 ods. 1 Tr. por.

Vo svojom podaní obžalovaný ako hlavný dôvod pre podanie námietky zaujatosti voči sudcom Krajského súdu v Trnave, vrátane senátu, ktorý bude rozhodovať o jeho odvolaní proti rozsudku Okresného súdu v Trnave, sp. zn. 6T 174/06, uviedol skutočnosť, ktorá sa opiera o čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

Poukázal predovšetkým na to, že Krajský súd v Trnave od 27. marca 2007, kedy sa obžalovaný odvolal proti rozsudku Okresného súdu v Trnave, sp. zn. 6T 174/06, i keď mu v konaní nebránila žiadna zákonná prekážka, nerozhodol z nepochopiteľných dôvodov o jeho odvolaní proti vyššie zmieňovanému rozsudku do dnešného dňa, t. j. za viac ako štyri roky, čím sa svojou nečinnosťou dopustil zbytočných prieťahov v tomto konaní a tiež došlo k porušeniu ústavného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

Ďalším dôvodom námietky zaujatosti voči sudcom Krajského súdu v Trnave bolo rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky, č. k. III. ÚS 43/2011-24, ktorý dňa 3. mája 2011 prijal na ďalšie konanie ústavnú sťažnosť obžalovaného, v ktorej tento namietal porušenie jeho práva zaručeného mu čl. 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Trnave v konaní vedenom pod sp. zn. 3Tos 86/2010, v súvislosti s rozhodovaním o žiadosti o prepustenie z väzby, podanej 18. mája 2010, čím Ústavný súd Slovenskej republiky jednoznačne potvrdil, že konaním krajského súdu boli porušené základné práva a slobody obžalovaného vyplývajúce z Dohovoru.

Na záver uviedol, že všetky rozhodnutia Krajského súdu v Trnave o jeho žiadostiach o prepustenie z väzby na slobodu, ktoré obžalovaný podával pravidelne počas trvania jeho väzby, odvolací súd vždy zamietol a odôvodnil trvanie dôvodov väzby „stereotypne“, t. j. že dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por. trvajú v nezmenenej podobe aj v súčasnosti, čím Krajský súd v Trnave porušil čl. 5 ods. 3 Dohovoru, pretože neuviedol vážne a dostatočné dôvody na trvanie jeho väzby.

Z vyššie uvedených dôvodov pre obžalovaného jednoznačne vyplýva zaujaté vystupovanie sudcov Krajského súdu v Trnave proti nemu, čím je ohrozená a narušená dôvera v nezávislé, nestranné a spravodlivé rozhodovanie tohto súdu a preto ich obvinený žiada z ďalšieho konania vylúčiť.

V súvislosti s námietkou zaujatosti voči všetkým sudcom Krajského súdu v Trnave, obvinený podal aj návrh na odňatie a prikázanie veci v zmysle § 23 ods. 1 Tr. por., aby trestná vec vedená pod sp. zn. 5To 150/2010, bola delegovaná z Krajského súdu v Trnave na Krajský súd v Trenčíne.

K námietke zaujatosti obžalovaného J. R. pripojili svoje vyjadrenie jednak sudcovia senátu 5To Krajského súdu v Trnava, ktorý má rozhodovať o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu v Trnave, sp. zn. 6T 174/06, ako aj ostatní sudcovia Krajského súdu v Trnave. Sudcovia senátu 5To vo svojom vyjadrení uviedli, že im osoba obžalovaného nie je známa, a preto sa vo veci necítia byť zaujatými. Ostatní sudcovia krajského súdu uviedli, že sa vo veci necítia byť zaujatí, s výnimkou jedného sudcu, ktorý sa vo veci cíti byť zaujatý, lebo sa s obžalovaným pozná osobne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, na podklade námietky zaujatosti vznesenej obžalovaným, preskúmal predložený spisový materiál a existenciu dôvodov pre odňatie veci a jej prikázanie inému súdu toho istého druhu a stupňa a zistil, že návrh nie je dôvodný.

Podľa existujúcej súdnej praxe, námietka zaujatosti vznesená procesnou stranou proti všetkým sudcom konkrétneho súdu, v tomto prípade proti sudcom Krajského súdu v Trnave, sa považuje za návrh na delegáciu v zmysle ustanovenia § 23 Tr. por.

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. z dôležitých dôvodov môže byť vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa; o odňatí a prikázaní rozhoduje súd, ktorý je obom súdom najbližšie spoločne nadriadený.

Dôležitými dôvodmi treba predovšetkým rozumieť také dôvody, ktoré zaisťujú nestranné a zákonné prejednanie veci, náležité zistenie skutkového stavu, bez dôvodných pochybností ako aj uplatnenie všetkých do úvahy prichádzajúcich zásad trestného konania, výchovné pôsobenie trestného konania na obžalovaného i na ostatných občanov a zabezpečia najmä dôveru verejnosti v nestranné, objektívne a spravodlivé rozhodnutie súdu. Pri úvahe, či v konkrétnej prejednávanej trestnej veci sú dané dôležité dôvody pre delegáciu, nie je možné vychádzať len z jedného určitého hľadiska či okolnosti, ale je treba zvažovať všetky do úvahy prichádzajúce okolnosti prípadu vo vzájomnej súvislosti.

Z článku 38 ods.1 Listiny základných práv a slobôd a článku 48 ods.1 Ústavy Slovenskej republiky vyplýva, že nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi; príslušnosť súdu ustanovuje zákon.

Pre zmenu príslušnosti súdu určenej zákonom, a teda pre rozhodnutie o odňatí veci a jej prikázaní inému súdu toho istého druhu a stupňa musia existovať závažné dôvody. V predmetnej veci obžalovaný vo svojom podaní neuviedol ani voči jednému sudcovi krajského súdu žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé vzbudiť podozrenie z nestranného, neobjektívneho alebo nezákonného postupu pri prípadnom rozhodovaní v tejto veci.

Jeho námietky sa týkajú priet'ahov a nečinnosti sudcov krajského súdu v jeho trestnej veci. Procesné pochybenie alebo pochybenia (rovnako hmotnoprávne), ktoré zjavne nie sú spôsobené vzťahom k osobám alebo prejednávanej veci, možno napraviť celým systémom opravných prostriedkov, resp. právnych inštitútov. Treba tiež uviesť, že na samotnej dĺžke konania má výrazný podiel samotný obvinený, ktorý sa vyhýbal trestnému konaniu a nepreberal zásielky, na základe čoho bol nakoniec na neho vydaný príkaz na zatknutie Okresným súdom v Trnave v inej trestnej veci (sp. zn. 5T 33/08) a len preto nebol naňho vydaný príkaz na zatknutie aj v v trestnej veci vedenej na Okresnom súde v Trnave sp. zn. 6T 174/06.

Ani ďalšia námietka obžalovaného, že Ústavný súd prijal na ďalšie konanie jeho ústavnú sťažnosť, čo podľa neho znamená, že tým potvrdil porušenie jeho základných práv vyplývajúcich z Dohovoru konaním krajského súdu, nie je možné považovať za dôvod delegácie. Tým, že bola jeho žiadosť prijatá na ďalšie konanie znamená, že boli splnené podmienky na prijatie návrhu, ale na základe toho nemožno prejudikovať záver, aký uviedol obžalovaný. Najvyšší súd Českej republiky vo svojom rozhodnutí, ktoré bolo publikované v Souboru rozhodnutí Nejvyššího soudu pod číslom 16/2002 – T 398 uviedol, že aj v prípade, ak z nálezu Ústavného súdu, ktorý zrušil rozhodnutie súdu prvého i druhého stupňa, vyplýva, že v doterajšom priebehu konania došlo k porušeniu ústavou zaručených základných práv obvineného, táto skutočnosť ešte sama o sebe nestačí k záveru, že objektivita konania nie je u tohto súdu zabezpečená a že je tak daný dôvod k odňatiu veci a jej prikázaniu inému súdu toho istého druhu a stupňa. najvyšší súd Slovenskej republiky sa v plnom rozsahu prikláňa k uvedenému právnomu názoru.

Rovnako aj námietka obžalovaného, že Krajský súd v Trnave o jeho žiadostiach o prepustenie z väzby na slobodu, ktoré tento podával pravidelne počas trvania jeho väzby, vždy zamietol a odôvodnil trvanie dôvodov väzby „stereotypne“, t. j. že dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por. trvajú v nezmenenej podobe, nie je postačujúca na vylúčenie sudcov z rozhodovania pre ich zaujatosť. Uplatnenie inštitútu § 31 ods. 1 Tr. por., o ktorý obžalovaný v podstate opieral svoju námietku zaujatosti proti členom procesného senátu krajského súdu, prichádza do úvahy len vtedy, ak je existencia pomeru, vzbudzujúceho pochybnosť o nezaujatosti úradnej osoby pre jej pomer k veci, k osobám, ktorých sa úkon priamo dotýka, prípadne k ich zástupcom, splnomocnencom a obhajcom preukázaná. Pre taký záver nepostačuje len subjektívny a dôkazmi nepodložený pocit obžalovaného, založený výlučne na vlastnom nestotožnení sa so skoršími pre obžalovaného nepriaznivými rozhodnutiami namietaných sudcov. Z tohto dôvodu preto nie je možné ani delegovať trestnú vec obvineného na iný súd toho istého druhu a stupňa, keďže v tomto prípade chýba dôležitý dôvod pre takýto postup.

Najvyšší súd Slovenskej republiky teda nezistil žiadne okolnosti, ktoré by odôvodňovali postup podľa § 23 ods. 1 Tr. por. a preto rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.

V Bratislave 19. júla 2011

JUDr. Milan L i p o v s k ý, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová